

ПЕРІОДЪ II-й.

Той объема старата Исторія на Българитѣ, като започева отъ основаніето на тѣхното царство въ Мизія, при Аспаруха, до покръщението имъ при Бориса, 679—861 год.

§ 10. Аспарухъ, основатель на славено-българското царство въ Мизія, 679 год.

« Като са отдѣлил отъ своитѣ братья, Аспарухъ преминѣлъ Днѣпръ и Днѣстръ, и захванѣлъ тѣй нареченныя *онголъ* ⁽¹⁾, *страна многорѣчна, която лѣжи на стѣверъ отъ Дунава* (южната часть на днешна Бессарабія). Туй са случило въ десетата година на царуванъето Константина Погоната, именно въ 679 год. Като са закрѣпилъ тука между устіята на Днѣстръ, на Дунава и между Седмиградскытѣ горы, Аспарухъ, безъ да гледа малобройната си чета, стѣпва въ предѣлытъ на Имперіята, подчинява на своята власть *седѣмьтъ славенскы общины*, които мирно си живѣяли въ нейнытъ предѣлы, и туря първото основаніе на българското царство ⁽²⁾. »

Кога и какъ е починѣлъ Аспарухъ, като свършилъ великыя и похвалный свой подвигъ, не са зна-

(1) Т. Е. *жгълъ*. споредъ старо-българското произношеніе *онголъ*, и Гърцитѣ византійскы тѣй го наричали — *ѡγγλον*, *ѡγхлон*, пакъ и сегашното му име *буджакъ* на турскы сѣщото значеніе има.

(2) Палаузовъ. « Вѣкъ болгарскаго царя Симеона, » стр. 2 и 3. — Тамъ четемъ подъ забѣлѣжка: че « за седѣмьтъ славенскы племена, покорены отъ Българитѣ, еще не е толкозъ извѣстно. Нито отъ сказаніята на Теофана и Никифора, нито отъ другытъ можешъ си поясни туй важно обстоятелство. » Но той пакъ доста ясно говори за него тукъ въ 96—98 стран.